

Jaroslav Benýr se narodil 21. června 1934 v Otěšicích u Plzně. Své dětství strávil se svými třemi sourozenci na vesnici.

„My jsme čtyři sourozenci. Otec pracoval v dolech ve Zbůchu a matka byla doma, protože jsme měli asi čtyř hektarové hospodářství. S bráchama a se ségrou jsme prožívali vesnický zájmy.“

Když přišla druhá světová válka jejich vesnice se ocitla jen pár kilometrů od Sudet.

„My jsme prakticky bydleli 5 nebo 6 km od hranic Sudet. A když jsme chtěli jet do Plzně, tak jsme museli jezdit přes Sudety. S klukama ze Sudet, když bylo nejhůř, tak jsme se poprali.“

Po válce se pan Benýr vyučil a nastoupil do textilní fabriky do Berouna. Kvůli povinné vojenské službě se pan Benýr dostal do Štětí, kde se pak i oženil a zůstal zde pracovat.

„My jsme byli vnitřní stráž a hlídali jsme důležité objekty – jako třeba mosty. No a po vojně jsem se oženil a zůstal jsem ve Štětí.“

Dále studoval papírenskou průmyslovou školu, kde si v roce 1970 udělal maturitu. V 70. letech nastala rozsáhlá výstavba města Štětí, na které se pan Benýr podílel.

„Prostě začalo se budovat město. Výstavba, já nevím, bytových jednotek, školy a mateřské školky. No a hledali, kdo by se do toho pustil. No, tak jsme se s kamarádem pustili do výstavby města.“

Pan Benýr nám také vyprávěl, jak to bylo s výstavbou naší základní školy.

„A řeknu vám takovou historku, jak jsme stavěli třetí základní školu. Když jsme chtěli, aby ta škola stála, tak jsme museli na některé věci přistoupit, například, že tadyhle okolo koupaliště měla vést silnice na okruh. Já tedy jsem byl v zásadě proti tomu, protože když se tam budovalo koupaliště a bylo tam hřiště a teď tam pusťte dopravu. No to by bývalo hrozný, aby byl klid, tak se postavilo do trasy ty silnice dva kryty.“

Později se stal pan Benýr tajemníkem v ONV v Litoměřicích.

„Chtěl jsem prostě skončit, tady ve Štětí a jít zpátky do fabriky, ale přijeli z okresu, že na ONV.“

A jak vnímá pan Benýr město Štětí po 50 letech?

„Máme tady ucelené školství, když si vezmete, že dneska není problém ve Štětí umístit děti do mateřské školy. Dneska není problém s nakupováním. Tady byly prakticky jenom takový dvě malý, nebo tři malý prodejničky. A to bylo všechno. Není tady problém získat zaměstnání. Samozřejmě každý si musí vybrat to, co ho baví.“

